ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

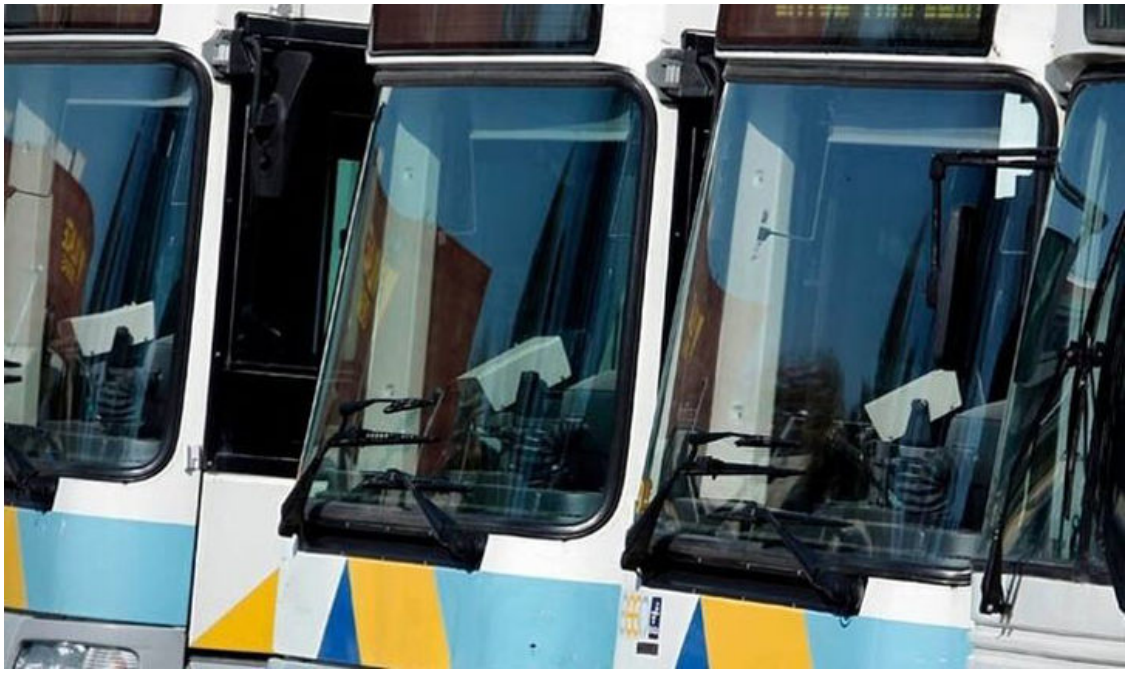

Μια απάντηση στην απάντηση

Γράφει ο Σταύρος Μανίκας

Το Υπουργείο Οικονομικών έσπευσε με ανακοίνωσή του χτες το βράδυ, να απαντήσει στις καταγγελίες των εργαζόμενων στις συγκοινωνίες βγάζοντάς μας περίπου τρελούς.

Η απάντηση του υπουργείου είναι γεμάτη ψέματα και αποκρύψεις για αυτό και θα τοποθετηθούμε συγκεκριμένα πάνω σε αυτά που λέει το ΥΠ.ΟΙΚ.

Ας πιάσουμε λοιπόν τα βασικά σημεία:

Λέει η ανακοίνωση των εργαζόμενων:

Αιτίαση 1η: «Κατακρημνίζεται το εργασιακό καθεστώς των εργαζομένων στις Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμούς με την εισαγωγή ρυθμίσεων που οδηγούν σε εργαζόμενους δύο ταχυτήτων» και

Αιτίαση 2η: «Ακυρώνονται οι επιχειρησιακές Σ.Σ.Ε. και οι Κανονισμοί Εργασίας για τους νεοπροσλαμβανόμενους».

Απάντηση ΥΠΟΙΚ: Δεν καταργείται καμία συλλογική ρύθμιση, ούτε δημιουργούνται εργαζόμενοι «δύο ταχυτήτων», αφού όλοι οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ διέπονται από το εργατικό δίκαιο, ατομικό και συλλογικό.

Όμως στο άρθρο 30 παρ 9 το νομοσχέδιο γράφει επί λέξει:

«Οι συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου διέπονται από την κείμενη κάθε φορά εργατική νομοθεσία, που ρυθμίζουν τις σχέσεις εργοδότη και εργαζόμενου στον ιδιωτικό τομέα, **κατά παρέκκλιση από την ισχύουσα στην επιχείρηση, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση Εργασίας ή από τον Κανονισμό Εργασίας ή από οποιαδήποτε άλλη συλλογική συμφωνία ή συλλογική ρύθμιση ή επιχειρησιακή συνήθεια».**

Τι είναι λοιπόν αυτό;; Δεν είναι «κατακρήμνιση στο εργασιακό καθεστώς των εργαζόμενων στις ΔΕΚΟ», δεν είναι βίαιη αναίρεση δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται μέσω των επιχειρησιακών ΣΣΕ και των κανονισμών εργασίας;;

Επειδή το άρθρο αυτό αφορά τις προσλήψεις, θα μπορούσε κανείς **να υποθέσει ότι αφορά τους νεοπροσληφθέντες.** Αλλά απ την μια η διατύπωση αυτή αφορά τους πάντες και αφετέρου ακόμα κι έτσι είναι άθλιο..

Εργαζόμενοι Αιτίαση 3η: «Ανοίγει η πόρτα για ενοικιαζόμενους εργαζόμενους και στις Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμούς».

Αιτίαση 4η: «Καταργείται η πλήρης απασχόληση και η απασχόληση αορίστου χρόνου με τη δυνατότητα πρόσληψης εκτάκτων υπαλλήλων, και μάλιστα όχι σε υποστηρικτικά συστήματα, αλλά και σε βασικές ειδικότητες όπως οδηγοί, τεχνίτες, διοικητικοί υπάλληλοι και λοιπές ειδικότητες στις επιχειρήσεις δημοσίων μεταφορών».

Απάντηση του ΥΠΟΙΚ: Επισημαίνεται ότι ο δανεισμός είναι νόμιμη μορφή απασχόλησης και επιτρέπεται – και εφαρμόζεται και στην πράξη, άλλωστε – ήδη με τον Ν.4052/2012. Η ξεκάθαρη, πλέον, αναφορά στο νομοσχέδιο δεν δημιουργεί πρόβλημα, αλλά αντιθέτως ενισχύει την κάλυψη επιτακτικών αναγκών, ιδίως μέχρι την ολοκλήρωση προσλήψεων με την κείμενη διαδικασία.

Και παρακάτω «Προφανώς και δεν καταργείται η δυνατότητα προσλήψεων αορίστου χρόνου. Η πρόσληψη, άλλωστε, εκτάκτου προσωπικού υφίσταται, ούτως η άλλως, και σήμερα, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία για την κάλυψη εκτάκτων αναγκών.. Η σύμβαση

εργασίας αορίστου χρόνου παραμένει ο βασικός τρόπος για την κάλυψη παγίων και διαρκών αναγκών των επιχειρήσεων.»

Όμως η συγκεκριμένη αναφορά στον Νόμο είναι ξεκάθαρο ότι **νομιμοποιεί, αναβαθμίζει και επεκτείνει τις ελαστικές και άτυπες μορφές απασχόλησης, ενώ τις εντάσσει σε καθεστώς «γαλέρας».**

Ο νόμος προβλέπει πρόσληψη εργαζόμενων «ορισμένου χρόνου για κάλυψη ειδικών αναγκών που απαιτούν **εξειδικευμένη εμπειρία» χωρίς χρονικό όριο** (άρθρο 31 παρ 1).

Προβλέπει άλλες προσλήψεις ορισμένου χρόνου που αφορούν «πρόσκαιρες και παροδικές ανάγκες» μέχρι 12 μήνες. Προβλέπει τέλος δανεισμό εργαζομένων από τα γνωστά δουλεμπορικά και για όλες αυτές τις σχέσεις εργασίας ορίζεται σαφώς ότι οι συμβάσεις τους «διέπονται από την κείμενη εργατική νομοθεσία, που ρυθμίζει τις σχέσεις εργοδότη και εργαζόμενου στον ιδιωτικό τομέα, **κατά παρέκκλιση από την ισχύουσα στην επιχείρηση, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση Εργασίας ή από τον Κανονισμό Εργασίας ή από οποιαδήποτε άλλη συλλογική συμφωνία ή συλλογική ρύθμιση ή επιχειρησιακή συνήθεια».**

Δημιουργούνται λοιπόν ή όχι εργαζόμενοι δύο και τριών ταχυτήτων;; Γίνεται η όχι ένα προγεφύρωμα για την κατάργηση δικαιωμάτων, ειδικά στο κομμάτι των πιο ευάλωτων, των ευέλικτα εργαζόμενων;

Εργαζόμενοι στην 7η Αιτίαση:

«Επιτρέπει την παροχή συγκοινωνιακού έργου σε ιδιώτες σε μόνιμη βάση».

Απάντηση ΥΠΟΙΚ:

«Δεν υφίσταται καμία ρύθμιση περί παροχής συγκοινωνιακού έργου σε ιδιώτες σε μόνιμη βάση».

Όμως ο Νόμος προβλέπει διατήρηση και επέκταση του συγκοινωνιακού έργου που ανατίθεται στα ιδιωτικά ΚΤΕΛ, εξασφαλίζοντας μάλιστα και τα απαραίτητα κεφάλαια για αυτό καθώς γράφει στο Άρθρο 42 ΚΤΕΛ :

«Συμβάσεις παροχής υπηρεσιών επιβατικών οδικών μεταφορών, καθώς και συμβάσεις υπεκμίσθωσης, που έχουν υπογραφεί έως την έναρξη ισχύος του παρόντος μεταξύ του

Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών Αθηνών Α.Ε. (Ο.Α.Σ.Α. Α.Ε.) ή του Οργανισμού Συγκοινωνιακού Έργου Θεσσαλονίκης Α.Ε. (Ο.Σ.Ε.Θ. Α.Ε.) και των οικείων Κ.Τ.Ε.Λ. Α.Ε. δύνανται **να παραταθούν έως και ένα (1)έτος** από τη λήξη τους και να προσαυξηθεί η υπηρεσία που τους έχει ανατεθεί που αφορά στις γραμμές, **τα δρομολόγια και τα οχηματοχιλιόμετρα έως ποσοστού είκοσι πέντε τοις εκατό (25%).**

Άρα επεκτείνει τόσο χρονικά όσο και σαν αντικείμενο την ιδιωτικοποίηση των συγκοινωνιών ή όχι;

Εργαζόμενοι Αιτίαση 8η:

«Εκποιεί περιουσιακά στοιχεία του Δημοσίου κατά τη βούληση του εκάστοτε Υπουργού Οικονομικών».

Απάντηση ΥΠΟΙΚ:

Ο ισχυρισμός δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα, καθώς το συγκεκριμένο άρθρο (25) αναφέρεται σε αξιοποίηση, αγορά ή πώληση μετοχών του Δημοσίου όπου υπάρχουν μικρές συμμετοχές του Δημοσίου. Δεν θα μπορούσε, άλλωστε, ο Υπουργός Οικονομικών να εκποιήσει μια ολόκληρη εταιρεία. Προς άρση, μάλιστα, παρερμηνειών ήδη έχει προβλεφθεί το δικαίωμα αυτό να αφορά σε συμμετοχές του Δημοσίου με ποσοστό κατώτερο του 10%.

Όμως **το άρθρο 25 του νόμου** γράφει συγκεκριμένα:

«Ο Υπουργός Οικονομικών μπορεί, με απόφασή του, να αξιοποιεί, τις πάσης φύσεως κινητές αξίες που έχουν περιέλθει στο ελληνικό Δημόσιο από οποιαδήποτε αιτία.

Ειδικότερα, δύναται να:

α) εκποιεί ελευθέρως, είτε κατόπιν εκδήλωσης ενδιαφέροντος από τους λοιπούς μετόχους ή οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο, είτε κατόπιν προτάσεώς του, **μετοχές που κατέχει σε ανώνυμες εταιρείες μη εισηγμένες σε χρηματιστήριο αξιών,**

β) εκποιεί μετοχές που κατέχει σε εταιρείες που είναι υπό εκκαθάριση, ανεξαρτήτως ποσοστού συμμετοχής.»

Ο υπουργός λοιπόν με μια **απλή Υπουργική Απόφαση**, χωρίς άλλες διαδικασίες ή όρια «εκποιεί ελευθέρως μετοχές». **Πλήρης ασυδοσία, πλήρες ξεπούλημα..** Αλλά το ΥΠΟΙΚ δεν

βλέπει να έχει σχέση με την πραγματικότητα η κριτική ότι τα περιουσιακά στοιχεία του δημοσίου ξεπουλιούνται κατά βούληση από έναν Υπουργό.

Εργαζόμενοι Αιτίαση 9η: «Εξαιρεί από το δίκαιο των Δημοσίων Συμβάσεων για την ΕΕΣΥΠ και τις λοιπές θυγατρικές της».

Απάντηση ΥΠΟΙΚ: Δεν υπάρχει εξαίρεση από το δίκαιο Δημοσίων συμβάσεων όπως υπονοείται. Απλώς στις λοιπές θυγατρικές της ΕΕΣΥΠ δίδεται η δυνατότητα κατάρτισης Γενικού πλαισίου κανονισμού, διατηρούμενων των άρθρων 36 και 38, καθώς και του συστήματος εννόμου προστασίας του Ν 4412/2016. Ο κανονισμός που θα εκδοθεί θα είναι σύμφωνος με την Ενωσιακή νομοθεσία, ενώ θα δοθεί και σχετική γνώμη της ΕΑΔΗΣΥ»

Ψέματα κι εδώ: Ο Νόμος «απλώς» ορίζει ότι οι ΔΕΚΟ μπορούν να φτιάχνουν δικούς τους κανονισμού κατά παρέκκλιση απ τον 4412 και έτσι μας ξαναγυρνάει στις αλήστου μνήμης εποχές του χάους στις δημόσιες συμβάσεις όπου ο κάθε φορέας είχε δικό του «κανονισμό», με αποτέλεσμα να οργιάζουν οι φωτογραφικές αναθέσεις και τα στησίματα..

Αν ο νόμος έχει πρόβλημα, αλλάζεις τον νόμο με ενιαίο τρόπο για όλους!

Δεν δίνεις την δυνατότητα να στήνονται «κανονισμοί» ανάλογα με τους «προμηθευτές» που θέλουμε..

Και όσο για το «φύλλο συκής» της «σύμφωνης γνώμης της ΕΑΔΗΣΥ», η ΕΑΔΗΣΥ εκτιμάει (γνωμοδότηση Α 6 / 2022 13.09.22) πως οι υπό εξέταση ρυθμίσεις των άρθρων 38 και 42 χρήζουν επανεξέτασης, καθώς κατακερματίζεται ακόμα περισσότερο η ανάθεση δημοσίων συμβάσεων, ότι «παρατηρείται συστηματικά η υιοθέτηση ρυθμίσεων με τις οποίες προβλέπεται η δυνατότητα, για μεγάλο ποσοστό ανωνύμων εταιρειών του Δημοσίου που αποτελούν οργανισμούς δημοσίου δικαίου έγκρισης Κανονισμών με τους οποίους επιτρέπεται να καθορίζονται οι όροι και οι διαδικασίες ανάθεσης έργων, υπηρεσιών και προμηθειών, κατά παρέκκλιση του ν. 4412/2016», καθεστώς που διευρύνεται με τον Νόμο αυτό..» ..

Αν μεταφράσει κανείς την στεγνή τεχνοκρατική γλώσσα στα απλά ελληνικά, αυτό σημαίνει.. «μάλλον έρχεται μεγάλη ρεμούλα!!».

Επομένως οι εργαζόμενοι, που δεν έχουν όρεξη να χάνουν μεροκάματα, για ψύλλου πήδημα έχουν απόλυτο δίκιο.

Με τον νόμο αυτό καταργούνται δικαιώματα, επεκτείνονται οι ελαστικές σχέσεις

εργασίας, επεκτείνεται η ιδιωτικοποίηση του συγκοινωνιακού έργου και προετοιμάζεται το έδαφος για ξεπούλημα με μια απλή Υπουργική Απόφαση.

Επομένως η σημερινή απεργία δεν μπορεί παρά να είναι το πρώτο βήμα σε ένα μακρύ αγώνα να μην περάσει στην πράξη!!

Σταύρος Μανίκας
Μέλος ΔΣ Εργατικού Κέντρου της Αθήνας και του Συνδικάτου εργαζομένων ΟΣΥ